

Velikocvetna ludvigija in plazeča ludvigija *Ludwigia grandiflora* in *Ludwigia peploides*

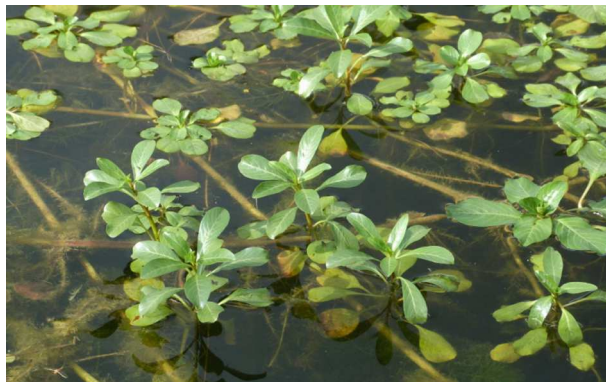
Opis: obe vrsti sta si zelo podobni, zato ju obravnavamo skupaj. Velikocvetna in plazeča ludvigija sta trajnici in plavajoči rastlini. Steblo je golo ali redko dlakavo. Rastlina plava na vodi in se dviguje tudi do 80 cm nad gladino vode. Listi so spiralasto nameščeni in zelo različnih oblik. Mlade rastline so v obliki rozet z okroglimi listi, nato pa požene še nadvodni del, ki ima suličaste ali eliptične liste. Rastlina ima dva tipa korenin: korenine, s katerimi se rastlina pritrja na dno in vsrkava hranila in nadomestne korenine, ki so nameščene vzdolž stebela, prek katerih rastlina prevzema kisik. Poleti (v Evropi od junija do septembra) se v zalistju razvijejo živo rumeni cvetovi s petimi venčnimi listi, premera 2–5 cm. Tujerodni vrsti ludvigij razlikujemo po nekaj znakih. Pri velikocvetni ludvigiji je prašnica velika 2–3 mm, predlist je podolgast, trikotne oblike in plosk. Listi postopno prehajajo v listni pecelj. Pri plazeči ludvigiji (*L. peploides*) je prašnica velika 1,3 mm, predlist je skoraj okrogel in pri sveži rastlini razločno mesnat. Listi ostro prehajajo v listni pecelj. V Sloveniji je domorodna močvirska ludvigija (*Ludwigia palustris*), ki ima jajčaste, nasprotno nameščene liste in zraste le do okoli 60 cm. Cvetovi v zalistju so drobni, veliki 2–5 mm z rumenkasto-zeleno čašo, venčnih listov ni. V zootrgovinah so naprodaj še nekatere druge vrste ludvigij, ki pa so vse rdečkaste barve.

Domovina: Velikocvetna ludvigija je domorodna v Južni Ameriki (Peru, Argentina, Čile, Kostarika, Bolivija, južna Brazilija, Kolumbija, Ekvador, Gvatemala, Paragvaj). Plazeča ludvigija je domorodna v Srednji Ameriki in jugovzhodnem delu ZDA.

Razširjenost v Sloveniji: V Sloveniji ni podatkov o pojavljanju teh dveh vrst v naravi.

Življenjski prostor: Na območju naravne razširjenosti ludvigije uspevajo v plitvih delih mokrišč. Na območjih, kjer so vrste naseljene, uspevajo v stoječih ali počasi tekočih vodah, na brežinah rek in na vlažnih travnikih.

Poti vnosa: Ludvigije se uporabljajo v okrasne namene za ribnike. Deli rastlin so lahko kot slepi potniki prisotni v pošiljkah drugih vodnih rastlin. Razširjajo se vegetativno in s semeni. Raznaša jih vodni tok, morda tudi živali.

Velikocvetna ludvigija, Foto: Michiel van Vliet

Plazeča ludvigija, Foto: arhiv Zavoda Symbiosis

Cvetoča plazeča ludvigija, Foto: arhiv Zavoda Symbiosis

Vplivi: Invazivne vrste ludvigij oblikujejo goste preplete na vodni površini, s čimer zasenčijo domorodne rastline v nižjih plasteh. Poleg tega oddajajo kemijske snovi, ki zavirajo rast nekaterih domorodnih vrst (alelopatija). Vplivajo tudi na kemizem vode, predvsem se zmanjša koncentracija v vodi raztopljenega kisika, kar neposredno ogroža domorodne vrste. Zmanjšajo se tudi količine sulfata in nitrata, vrednosti sulfida in fosfata pa se povečajo, kar zavira rast domorodnih rastlin. Zaradi gostih prepletov na vodi ovirajo rečni promet, rekreacijske dejavnosti in povečujejo poplavno ogroženost okoliških krajev.

Literatura:

CABI. (2014). *Ludwigia grandiflora* (water primrose). Pridobljeno 20. avgust 2016., od <http://www.cabi.org/isc/datasheet/109148>

CABI. (2015). *Ludwigia peploides* (water primrose). Pridobljeno 20. avgust 2016., od <http://www.cabi.org/isc/datasheet/31673>

Ludwigia grandiflora and *L. peploides* Onagraceae – Water primroses. (2011). EPPO Bulletin, 41(3), 414–418. <http://doi.org/10.1111/j.1365-2338.2011.02511.x>

Thouvenot, L., Haury, J., & Thiebaut, G. (2013). A success story: water primroses, aquatic plant pests: water primroses, aquatic plant pests. *Aquatic Conservation: Marine and Freshwater Ecosystems*, (23), 790–803. <http://doi.org/10.1002/aqc.2387>

Povzeto po Poročilu o izvedbi II. faze projektne naloge Osveščanje o invazivnih tujerodnih vrstah, Uredbi (EU) št. 1143/2014 o preprečevanju in obvladovanju vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst in o odstranitvi orjaškega dežena (Zavod Symbiosis, avgust 2016.)